

### Några ord till minne av Knut Jönsson.

Knut hade hela Skåne dokumenterat från slott och herresäten med dess historia, kyrkor från 1100-talet och fram till våra dagar. Även gamla byar med bondekultur och framträdande personligheter kom med i hans forskningar, som kunde vara av allmänt intresse. Även naturen ägnades samma ingående granskning, där mängder av s.k. smultronställen finns bevarade genom bilder och övriga data. Att redovisa Knuts omfattande fritidsengagemang till fullo skulle inte vår enkla medlemstidning räckta långt, men det är ej heller avsikten med dessa rader.

Vandring i kulturbygd var Knuts favoritsysselsättning. Pingstvandringarna var Knuts idé och som han givetvis arrangerade och guidade. I hur många år? Tjugo - kanske fler? Malmö stad med dess gamla byggnader och historia tillhörde Knuts omhuldade intresse. Många är de grupper som genom Knuts medverkan fått del av och spridit ljus över gömda och glömda skatter. På bussturer runt om i Skåne var Knut en ofta anlitad guide.

Romeleåsen, som för oss i klubben har speciellt intresse genom att vår stuga ligger i området, tillhörde också Knuts favoritområden. Det var Knut som tog oss med och visade många sevärdheter. Om vi börjar med Trollskogen invid Torna Hällestad, där naturen skapat en förunderlig provkarta över hur träd i frihet kan formas och växa. Liksom en labyrint, avkrokar och slingor, där stammar och grenar inte bestämt sig för åt vilket håll de ska fortsätta att växa.

Knivsåsen med sin markerade form och med fristående enebestånd helt nära landsvägens högsta punkt mellan Dalby och Veberöd, där utsikten norrut mot Krankejön och Harlösa är storslagen. Vi vandrar vidare förbi Björnstorps station och vidare till gården S. Ugglarp. Där intill ligger en fornlämning, inte så stor som Ales stenar men mäktig ändå. Den lilla Ugglarpssjön ligger som en liten blå pärla vid foten av höjden, på vars topp Romeleåsstugan tronar. Romeleklint tillhör topparna i Skåne med sina 175 m. Tidigare stod där ett utsiktstorn på ca 25 m, som för den modige ytterligare förstärkte den milsvida utsikten åt alla håll, där Malmö och Lund klart låg inom synhåll.

Väderkullen strax sydväst om Klinten utgör grundval för observatoriet med kikare, som når ut till stjärnorna i rymden. Ytterligare några km söderut ligger Svarte Damm (namnet har sitt ursprung från trollen, som hade sitt hemvist på åsen och vars ungar tvättade fötterna i dammen, enligt Knut), på vars nordvästra strand står en imponerande sten, som är rest till ära och åminnelse över Björnstorps godsherre, som lät plantera 100.000-tals plantor på det tidigare kala och ödsliga hedlandskapet, som idag är mogen skog. Tyvärr har stormen flera gånger farit hårt fram och gjort breda gator i beståndet.

Kullatorpet ytterligare någon km söderut, Svenska Turistföreningens stuga, är nu inbäddad i högstammig granskog, där förr stugan syntes på långt håll i det öppna landskapet. Några hundra meter västerut ligger Järnhatt, en markerad höjd som innan skogen växt sig stor, erbjöd en god utsiktspunkt särskilt västerut. Vi fortsätter vandringen sydost ut och tangerar ett naturreservat av hasselbestånd och en del annan vegetation. Vi närmar oss grannskapet till vår stuga och passerar huset, där skraddare Moberg bodde och verkade.

Dygne sten får bli den sista anhalten. Mitt för Bilarp, där förr Olle Andersson bodde, går en stig ca 100 m söderut. Dygne sten, ett stort s.k. flyttblock med rundade kanter, dominerar platsen. Byäldsten fann stenen lämplig, när i forna tider folket i byn behövde samlas för att dryfta frågor av gemensamma intressen och som berörde byn. Vi tar stigen förbi Almas och vidare sluttningen ner till vår stuga.

När nu vandringen i tankarna från norr till söder är avslutad, kunde också denna tillbakablick vara slut, men vi följer med in i bastun för vidare tankeutbyte. Där ventileras många frågor. Någon framkastar ett förslag att springa från Malmö till stugan. Förslaget verkade tufft men ej omöjligt. Med start på Jägersrovägen mitt för Oxelgatan, Knuts och Viras bostad, hägrade det avlägsna målet. Hägnaden 38 km avlägset och med kraftigt motlut från Håckebergasjön och upp över åsen.

Försöket utföll positivt, då många även utanför klubben ville prova krafterna, främst då orienterare ville prova på "LUNKEN", som loppet döptes till och som var ett nytt inslag i idrottsfloran. Lunken blev efter hand för stor. Vi kunde inte ta emot alla med de begränsade tvättmöjligheter som stod till buds men kanske främst transporter åter till stan. Detta gav uppslag till full maratonsträcka. Epoken Malmö Maraton började vid Beijers park med start och mål mittför den intilliggande idrottsplatsen.

Vår friidrottsträning var förlagd till Sorgenfri idrottsplats, där Knut livligt propagerade för prov till idrottsmärket. Han var också kontaktman med Svenska Friidrottsförbundet.

Detta är bara litet skrap på ytan, taget ur minnet, ett försök att i ringa mån belysa Knuts mångsidighet och stora glädje att dela med sig av sitt kunnande till sin omgivning.

Vi i Malmö Frisksportklubb kommer att sakna Dina kulturinsatser och Ditt smittande leende. Vi har så mycket att tacka Dig för och vara glada för.

Klubbkamraternas tankar satta på pränt av Evert Söderström.

### Våffelfesten en ljuvlig vårdag 22 mars

Ett 20-tal medlemmar hade bänkat sig kring borden, förväntansfullt emotseende Kjell och Barbro Wihlborgs bildvisning.

Vi fick följa med på en färd genom Sverige, från Ystad till Haparanda. Det var underbara, utsökta bilder, beledsagade med Kjells och Barbros kommentarer, fin musik och även fågelsång.

Sedan väntade våffelsmeten på att gräddas, på två olika håll i lokalen, och vi frossade på våfflor med vispgrädd och sylt samt drack kaffe eller te till detta. Det var Ingvar och Frank som såg till att smeten kom i laggarna och de färdiga våfflorna delades sedan ut till hugade spekulanter. Dagen till ära hade klubben köpt in ett dubbelt våffeljärn som nu genomgick sitt första eldprov.

Vi fick alltså både andlig och lekamlig spis, vilket vi blev väldigt belåtna över. Tack ska ni ha! Gertrud M.

### Korpens terräng

Den 29 april var det dags för Korpens terräng i Bokskogen. 8 man ställde upp för MFK och det var mycket glädjande. Vi borde förstås varit ännu fler, främst med tanke på alla våra Vasaloppsåkare som utan tvekan hade klarat dessa 2 km mycket bra. Nu blev det 250 poäng mot 172 förra året.

Börje Hammarstedt, som springer i 50-klassen, blev totalsegrare. Börje, Göran Svensson, Åke Nilsson, Ingvar och undertecknad tog full pott (40 poäng), medan Ulf Selin trots andningsbesvär (pollen) fick ihop 29. Håkan Linde var inte i samma form som förra året utan fick nöja sig med 20. Frank Martinsson, som inte kunnat träna som han brukar p.g.a. sjukdom, ställde ändå upp och bidrog till poängskörden.

Nu har kastgrenarna avverkats men ingen har varit intresserad av dessa. Den 21 augusti gäller det 400 m och den 23 aug. höjd och 1500 m. Jag tror det finns många som funde-

rar på vilken tid de klarar på framför allt 1500 m. Jag hoppas att många tar och rätar ut det frågetecknet och kommer till Stadion. Här har ni chansen att ta reda på er kapacitet i lagom konkurrens.

Leif

## Bokskogsrundan 1 maj

I bästa tänkbara väder arrangerade Malmö FK Bokskogsrundan, i år för 28:e gången. 288 anmälningar blev inskrivna. Som vanligt är stämningen god på sådana arrangemang.

Till årets tävling blev det en aning tunt i huvudklasserna. Trolig orsak: SM i terräng i Borlänge avgjordes lördag och söndag, trots lång resa efteranmälde sig ett flertal av de skånska SM-deltagarna. Och det gladdde oss i MFK att vår tävling har så stor status, tävlingen ingår ju i Skånes Grand Prix långlopp och veterancupen.

Till årets tävling hade arbetsuppgifterna fördelats på en funktionärsstab som bestod av ett drygt 30-tal och med rätt man på rätt plats, och då fungerar arrangemanget som ett självspelande piano. Att vara tävlingsledare under sådana förhållanden med sådan funktionärsstab är ett nöje.

Att Anders Ödlund behärskar sina dataprogram fick vi bevis för, när alla diplomerna var utskrivna en timme efter målgång. Det tackar vi för.

För att delge några rader om loppet i sin helhet. Som vanligt var det ungdomsklasserna som startade. Banan, som går genom den naturfagraste delen av Torups och Skabersjöes fritidsområde och som i år bjöd på utslagen bokskog, spegelblanka tjärnar, vårblommor i mängd, ja, då glömmer man nästan mjölksyran i benen, som man lätt kan få i den kuperade bansträckning som Bokskogsrundan bjuder på.

Trots dessa fina möjligheter dalar intresset för löpning bland ungdomar. I årets tävling deltog endast ett 20-tal, men de som deltar är mycket duktiga. Bäst på den 2,3 km långa ungdomsbanan var Oskar Nilsson, Härlövs IF, tid 7.52, som tävlar i P 15-16, medan bästa tjej var Sandra Nilsson, Björnstorps IF, tid 8.29. Sandra är bara 12 år.

I elitklasserna tog Lars Andersson, IS Göta, sin andra seger i Bokskogsrundan på tiden 36.38, tre sekunder före Jesper Hansson, Björnstorp, tid 36.41, medan den senares klubbkompis Tommy Olofssons sluttid var 38.16.

I damklassen vann Mia Larsson, IFK Lund, överlägset på tiden 40.37. Tvåa blev Ann Bettner, MAI, 42.22. Mia gjorde samma bedrift som Lars Andersson. Hon har numera två resultatbrickor på den bokplanka, som hänger på Torups Friluftsanläggning.

Av Malmö FK:s egna förmågor hade Börje Hammarstedt ännu en gång bästa tiden 39.17. Börje springer i H50-klassen och noteras bör att Börja blev 5:a i hela tävlingen.

I Motionsklassen vann Lars Heimsten, MFK, och noterade 39.26, 5 min. före tvåan Lars Nordgren, Tetra Pak. Andreas Persson, 17 år, ställde upp i seniorklassen, skulle ha varit i M22, noterade 48.53.

Löparna fick höra uppiggande dragspelsmusik av Frank Martinsson, som fanns vid vätskekontrollen efter 5.4 km.

Kl 12.15 var hela tillställningen avslutad. Då tog många av de våra en så kallad fikapaus, innan allt efterarbete slutfördes.

I övrigt får tävlingskommittén tacka alla tävlande, sponsorer, press och alla funktionärer för en lyckad tillställning. Vi får inrikta oss på att göra om det 1 maj 2001. Ingvar C.

## Årets Bulltoftadag 21 maj

var det strålande solsken från lite molnig himmel, men det var lite kyligt i skuggan. Ingvar hade bestämt att det skulle genomföras ett rullskidlopp och det gick även av stapeln kl 11. Själv stod jag vid vår "monter", mellan blodgivardamerna och Kvarnby IF, vilka senare grillade korv och hamburgare, och såg

ingenting av tävlingen. Men ibland hörde jag en högtalar-röst därifrån. Vi skulle fika efteråt och jag blev allt hungri-gare av allt grillas. Jag knaprade emellertid i mig lite av en medhavd chokladbit.

Frank hade fått till uppgift att cykla före löparna, så de skulle se hur banan gick, och dessutom se till, att vägen var fri framför dem. Gertrud M.

## Rullskidloppet

Malmö FK:s arrangemang på Bulltoftadagen 2000 blev som vanligt att vi hade vårt aktivitetsmaterial som presenterades. En nyhet, som kanske blir en fortsättning nästkommande år, var vår tävling på rullskidor som blev mycket uppskattad av dem som ställde upp.

Efter att Henry Grönvall och undertecknad sopat den 3,1 km långa banan på fredagskvällen, kunde vi konstatera att här skulle det gå undan. Underlaget och bansträckningen bjöd inte på några överraskningar. Deltagarna (11 st) hade möjlighet att pröva på ett varv, innan startskottet gick, och upptäcka ev. "fallgropar".

Till tävlingsdags hade jag införskaffat ett par tävlingsrullskidor med lätttrullande kullager, för det kunde vara kul att hänga med eliten några varv, trots att man tillhör gruppen 60+.

Nu blev det bara 11 startande och de flesta var rutinerade Vasaloppsåkare. Vi saknade MFK:s bästa skidåkare på startlinjen, Anders Eriksson, Bengt Oldaeus, Magnus Sköldbäck och Lars Heimsten, som hade förhinder, eller?

Anders Ödlund hade gjort upp ett dataprogram för både gemensam och intervallstart. Nu blev det gemensam start och på så vis kunde man presentera rätt resultatlista direkt efter målgång. Nästa gång har säkert Anders ordnat så vi har egen utrustning med chips.

Tävlingen kom igång och tävlingschefen hade lovat "visa vägen", så här fick han visa att de nya skidorna var rätt val-lade, "SAE 10-30". På tredje varvet dök så Ove Glenberg upp och övertog farthållningen, som han i stort sett bara bevakade, och vann på tiden 42.09 på det 13,5 km långa loppet. Själv klarade jag sträckan på 42.18, så nog rullade det på.

Till dagens tävling hade Evy Andersson fixat till lagerkran-sar, en till Ove Glenberg för bästa herråkare, medan Ulla Öhman fick den andra som damsegrarinna. Leif Persson fanns på plats med videokamera. Resultatet får vi titta på vid något tillfälle.

Bulltoftadagen blev en fullträff med mycket folk i lagom väder. Nu undrar jag bara: var det vår rullskidtävling som drog så mycket folk eller kan det vara Janne Stråhed? Ni kan säkert dra en slutsats själva.

Till slut får jag tacka alla funktionärer, rullskidåkare och Fritid Malmö för gott samarbete. Ingvar C.

## Konsertbesök 25 maj

En ganska mulen och trist dag, då det verkligen passade bra att vara inomhus, samlades vi 14 st medlemmar inne i Kon-serthusets foajé (minst två medlemmar till fanns på plats under själva konserten). Anders Eriksson från vår klubb, som spelar klarinett i Malmö SymfoniOrkester, hade fixat den här konserten åt oss samt en guide, som visade oss om-kring i lokalerna.

Vi samlades först framför en vägg full av foton och namn på alla orkestermedlemmarna, visade vilka som spelade vad och berättade lite historia om Konserthuset. Sedan fick vi gå in på och bakom scenen och se hur det såg ut där. Han berättade om scenografen, som har en TV-monitor, där han

ser hela scenen. Det är han som ser till att musikerna kommer in, när det är tid att börja konserten. Hela tiden gick olika musiker förbi oss, en del medförande sina instrument.

Så var det dags för oss att gå in till foajén igen och ta oss upp till vår ingång B. Den här konserten inte ingick i abonnemanget men trots det var det var nära nog fullsatt. Denna önskekonsert avslutade vårsäsongen och det var ingen mindre än maestro Sixten Ehrling som dirigerade. Han är 82 år gammal och är bosatt i New York. Men han verkade bli ung på nytt, när han stod framför orkestern och förde oss genom alla stycken.

Mie Jernbeck var konferencier och mellan musikstyckena berättade hon om de olika tonsättningarna. Ett stycke kände jag igen - från den kommer vinjettmelodin till Onedinlinjen. Man kunde nästan höra vinden blåsa i seglen. Hon delade även ut ett diplom till maestro Ehrling, som blivit utnämnd till orkesterns hedersdirigent.

När konserten var över, ville applåderna inte ta slut. Maestro Ehrling kom tillbaka, fick en käpp av en orkestermedlem och så satte de igång med ett extranummer, en mycket klämmig marsch. Efteråt blev det ännu mer applåder. Till slut fick vi också avtåga, efter en mycket underbar kväll.

Gertrud M.

## Torupsdagen 28 maj

### Gökottevandring kl 8

Den 28 maj var det gökottevandring i Bokskogen. Endast 3 personer infann sig (bottenrekord), men eftersom där även var en grupp fågelskådare så hängde vi med dem. Det var intressant, då det var en kunnig ledare och han sa bland annat att på en sådan liten tur (ca 2 tim. men bara ett par km) kan man få se och höra 35-40 olika fåglar just i det området. En trevlig promenad i fint väder och med lite nya ansikten.

Leif P.

### Invigningen av plantskolan på Statarmuseet kl 13

Frank och jag hade hörsammat en inbjudan vi fått till Plantskolans invigning. Vi kom dit lite tidigare och hade med oss ännu en gåva i form av en gammal vridmangel. Därefter gick vi en liten runda, förbi Turistgården, in på Dansbanestigen och tillbaka till Statarmuseet. Trots den lite kyliga väderleken kom det många för att kl 13 höra Röda kapellet från Lund spela ett par bitar och sedan lyssna till själva invigningstalen. Ett par kaprifoler hade skänkts och planterades av ett par av de inbjudna talarna på förberedda platser. Efteråt serverades lite godis i form av hela och mosade grönsaker från Statarmuseets egen trädgård och därefter kaffe och en god kaka. Man hade även möjlighet att köpa en del plantor från deras plantskola och kunde även själv gå med korg och spade och gräva upp vad man ville ha. Själv köpte jag blåklint och plocksallat.

Vi köpte även en burk honung. En biodlare visade upp en bikupa och berättade om hur man sköter om bikupor och bin, vad man gör med bina när man ska ha tag på honungen och hur man sedan slungar denna i en apparat. Där fanns även ett bisamhälle till beskådande. Sen skyndade vi oss hem för att plantera växterna och avnjuta honungen.

Gertrud M.

## Svenska flaggans dag

var även i år i blötaste laget. Men vi hade lärt oss en läxa och satt på oss regnkläder, så vi blev inte så blöta som förra året.

Vi var sju stycken som gick från Stortorget med Ingvar i spetsen, han bar klubbens egen fana. Vid Gamla Idrottsplatsen väntade Leif, han skulle motta den svenska fana som vi ansökt om. (Ytterligare två av våra medlemmar, som suttit på läktaren, anslöt sig till oss efteråt.)

Frank och jag höll vid samlingen på Stortorget på att hamna hos Malmö Nykterhetsförbund, där vi hade en del bekanta bland IOGT-NTO:s medlemmar, men vi bestämde oss för att hålla oss

till Frisksportarna. (Själv kom jag med i ett kort TV-inslag om firandet i Malmö, tillsammans med Perka Westlund.)

Gamla IP, som nu åter skulle bli platsen för firandet av Svenska Flaggans dag, har nyligen byggts om. Löparbanorna har tagits bort och sittplats- och ståplatsläktare har byggts till runt fotbollsplanen. Men gräsmattan blir fortfarande lika våt vid regn och det skvätte om fötterna, när vi gick där. Tur att jag hade stövlar på mig.

Vid uttåget från Idrottsplatsen anslöt sig Leif med den nya fanan. När vi kommit ut, gick vi raka vägen till vår lokal, där förtäring väntade i form av te, kaffe, bullar, kakor och Prinsesstårta. Vi skulle ju fira att vi äntligen fått vår svenska fana.

När vi avnjutit fiket och snackat färdigt, visade Frank en film han tagit 1963 vid det årets firande av Svenska flaggans dag på Gamla IP. Då var det minsann mycket folk samlat! Och man hade haft tur med vädret... Sedan visade han en film från Röstänga, Skäralid och Kullen. Sen kände vi för att avsluta firandet av den här Nationaldagen genom att tåga hemåt...

Gertrud M.

## Brovandring 10 juni 2000

Eftersom min misstanke om att cyklingen på Öresundsbron skulle omfatta ca 40.000 cyklisters framfart och att jag befarade att bli inblandad i en större härva av cyklar med förare, så föredrog jag att vandra med min grabb Pelle och de andra 70.000... en smärre tackling kan ju inte ställa till med något, tyckte jag (?). (Att sedan endast 10 st på 45.000 cyklisterna blev skadade, blev ju ett väldigt lindrigt resultat!!!)

Vi började gå vid 11-tiden och stämningen var väldigt fin, både bland de mötande och de som gick i samma riktning. En mängd foton togs.

När vi kom till högbron, blev det plötsligt mycket trångt p.g.a. en ceremoni med bl.a. prinsessan Alexandra + tre musikkåror samt i luften försvarets flygformationer. Det blev nästan omöjligt att komma fram. Nå, det löste sig det också...

Vi fortsatte på andra sidan och såg Pepparholm men tyvärr ej några vändplatser för bussar till Sverige, som man sagt vid informationen på svensk sida. Vilken missuppfattning! Den enda vändplatsen fanns på Pepparholm. Och enligt danska skyltar, som jag kunde läsa på min dåliga danska, stod det: "Gå så långt att Ni orkar gå tillbaka." Den informationen skulle vi ha fått på den svenska sidan!

Alltnog, vi fick efter mycket frågande (skyltar fanns ej) åka med en buss (50 kr per person kostade det), och då fick man uppleva tunneln på båda hållen. Bussen stannade efter passagen och vi fick frisk luft genom att taket sköts tillbaka, ty det var en sightseeingbuss i två våningar. Och vi fortsatte vår färd med bussen. Det var lite dragigt, något värre än vinden vid Pylonerna... Men sedan skänkte man en medlidssam tanke till TV-teamet som satt högst uppe på Pylonen... däruppe måste det verkligen blå-å-å-å-sssa... Det var en fin dags upplevelse. Vi tog sedan det fullastade tåget till Centralstationen och därefter bussen hem.

(Men sedan kom nästa dags rengöring av skorna. Sulorna var nedkletade med asfalt efter min vandring på danska sidans asfalt, som blivit mjuk i värmen. En hel del lacknafta och annat rengöringsmedel gick åt till detta...)

Att sedan Ingvar verkligen gick åt bägge hållen, hela bronslängd, är en annan historia!

Vår utgångne medarbetare Frank

## **Midsommarsvängen 20 juni**

Heleneholms IF inbjöd till dans på Bokskogens stigar, i form av ett lopp i bästa ökenvärme, 30-35 grader varmt i skuggan... phu... 8 km!

Det hela gick i stort sett bra utan livräddande åtgärder... Jag själv hade ej någon tanke på att delta... men vid Torups slog tanken in... (värmen...) att ändå vara med. En och annan anmälde sig och så var det "kört" ...!

Jag hoppades komma tillbaka, innan det skymde... Men det blev innan timman var slut och då var jag också detsamma!

Efteråt hjälpte det ej med dusch, svetten kom ändå...!

Frank

## **Resultatservice**

### **Yddingen Runt 31/10 1999**

12 km

#### **Klass M40**

1 Holger Edlund 45.53

#### **Klass M55**

14 Ulf Selin 1.02.26

#### **Klass M50**

1 Börje Hammarstedt 44.27

9 Göran Svensson 51.47

#### **Klass M60**

7 Åke Nilsson 55.58

#### **Klass K50**

4 Eva Thulin 1.06.37

#### **Klass BM, Motion, Män**

224 Gösta Clemensson 59.05

### **Skaneloppet 7/11 1999**

7,2 km

#### **Klass M60**

8 Åke Nilsson 32.56

#### **Klass M50**

1 Börje Hammarstedt 25.43

8 Göran Svensson 30.55

### **Sylvesterloppet Pildammsparken 31/12 1999**

2,7 km

Frank Martinsson